

אסיפה לאזכרת

(המשך מעמוד 13)

והיה פזול במבט מסתורי. "אלך להתלבש", אמרה אליה, "סלחו לי והרגישו כמו בבית. תיכף אחזור!" בטפיפה קלה נסתלקה אל מחוץ לחדר, אולם את הדלת השאירה פתוחה. "אליה!" קרא יהושע אחריה בקול רם, ומשלא נענה המשיך בקול רם עוד יותר, "אף אחד עוד לא בא? אנחנו ראשונים?"

★ ★ ★

הם התקדמו פנימה והתישבו על הכסאות שהיו ערוכים בשורה ליד הקיר. בינתיים היתה אליה מתלבשת בחופזה בחדר האמבטיה, גורבת במהירות את גרבי הרשת כיאות לזונה פרויזאית ומתליקה אותן לאורך רגליה, עד היות התפר מאחור ישר ומדוקדק. לבשה חצאית צרה שבצורתה המורכבת מיריעות בד המתעגלות סביב מתניה ויורדת בחתכים לא ישרים על רגליה, חושפת יותר מאשר מעלימה; חולצה בעלת צווארון גדול ורחב-שוליים ומחשוף שהוגדל עוד קודם לכן למטרת ערב זה.

משהגיעה לצביעת פניה, היססה רגע קל. במתמיה, צפו עיני הבחור הזר ועלו בדמיונה. היא חסכה במקצת בצבע ופוך ויצאה מחדר האמבטיה בלא מראה הבובה שרצתה לשחת לעצמה מלכתחילה. שעה נח בקבוצה אחת, מושם על אוזנה, כשהוא חושף את צדו השני של הראש ומבליט עור ענוג ואוזן קטנה וזרודה.

משכנסה לחדר, שרק יהושע שריקת התפעלות. קם, טובב אותה על עקביה הגבוהים וצבט באחוריה. "היום מותר", השיב בקול מבודח למבט התרעומת שעלה בעיניה, "תשאלו את אסתר", משכה והושיבה בכסא הקרוב וביקשה לשכל את רגליה. משעשתה זאת, הושיט לה סיגריה בפומית ארוכה, שהוכנה במיוחד לשם כך מקרטון אדום.

שאלות שביגרה החלו מוחלפות ביניהם, ואילו הבחור הזר עדיין ישב ושתק ולא גרע את מבטיו מהמארכת, כמעט בחוסר-גימוס מטרד. "תעשו הכרה", נזכרה לפתע אסתר, כשהיא פונה אל שניהם במאוחר, "זה, שמו אמנון וזהו אליה."

הם קמו ולחצו ידיים, והיא אמרה — "נעים מאד!"

כף ידו היתה גדולה ורחבה, גסה כמעט, והוא לחץ את ידה בכוח שהכאיב לה במקצת. אצבעותיו חבקו את אצבעותיה במגע מתהדק, הסוגר וממלא את החלל שבין שתי הידיים ואוחז היה בידה מעט למעלה מהמקובל — או שכך רק נדמה היה לה. בתוכי תוכה נבוכה במקצת, על אף כל בטחונה העצמי, וחלפה בה אותה הרגשה שחשה ליד הדלת, כשהסתכלה בעיניו. היה ברור לה שהוא מעניין אותה.

"ובכן הזקנים שלך נסעו", קבע יהושע, "ומיד כשאסתר אמרה לי שאת עורכת מי סיבה, אמרת: בטח הוריה נסעו."

"כן", אישרה, "לגנתי". "לרגע השתררה שתיקה; ואז אמר הבחור החדש: 'דירה יפה לך!' 'להורי' תקנה אותה."

הוא הגיד בראשו ואמר מחייך: "גם לך תהיה". צלצל נוסף בפעמון הדירה קטע את שיחתם בראשיתה ואליה קראה: "הנה באים!" וכבר רצה לדלת.

★ ★ ★

קולות צחוק, דיבורים, ושפשוף נעים ליים במרכז נשמעו מבחוץ, ואחר הם הופיעו — כמעט רובה של החברה שהיתה מעודת להופיע למסיבה. אליה טבעה בים של בחורים ובחורות, של טפחות כתף לקריאות — "אהלן", "מה נשמע?", "מה זה, את לבד, איפה הוריד?", "תתחדשי, איזו שמלה יפה", "מה לומר, חתיכה", "חבל שזה לא ברצינות הייתי נותן הרבה" — וכיוצא באלו קריאות שונות. ואחר נתגלו כולם לעין, כשהתקדמו לתוך החדר.

"חבריה", אמר בקול מעובה בחור גמון ולבוש בהידור שחצוני, ומרכיב שפם מלא-כתי אדיר, "ראו גם ראו איזה ברו" הוא ניגש לשולחן ותפש בידו, מעשה גבר, בקבוק קוניאק ובחננו בעין מנוסה. "תוצרת חוץ, הא? מצלצל לא רע." ותוך רגע היה החדר הדומם לקלחת של המולה רועשת. קטעי שיחות, צחוק ובדיחות החלו לעוף בחלל החדר, שאיבד כליל את כל צביונו השקט, הסולידר.

בן 16, אחרי ששוחרר מן הצבא בפעם הראשונה, הצטלם במפניים.

אמנון ישב על כסא, מחריש. הנוכחים, ברובם הגדול, היו זרים לו. ניכר שהם מכירים היטב זה את זה. שנים רבות, מסתבר. לפי דברי יהושע, גם היו רובם יחד בתנועת-נוער. גילם הממוצע למעלה מעשרים, וכולם לבושים נאה, והיו ביניהם אף כמה זוגות נשואים.

רק להתליף להם את השמות, הררה אמנון, וישנה כאן בדיוק אותה החברה ממנה באתי. נכון אני להתערב שכתום השיחה יבואו השירים הישנים, ההלצות המקומיות, המובנות רק לאנשי אותו חוג, וסתם בדיחות על כוס יין. אותם ריקודים, מישחקים, ושוב ריקודים וריקודים עד הסוף. הוא חש בפיו טעם מר במקצת של אכזבה, וניגש למוזג לו כוסית קוניאק.

בינתיים היתה אליה מושכת את אסתר לצד ואמרת לה: "מיהו הטיפוס הזה?" "איוהו?" תמיהה אסתר. "אמנון."

"אהה, זה? הוא חבר של יהושע. לא מזמן הצליח להיפטר מבחורה אחת, שעשתה לו צרות. למה את שואלת, את רוצה להתחיל אחו?"

"אני? תמיהה אליה, "לא... סתם רציתי לדעת."

"היוהרי ממנו. הוא דון ז'ואן, וגם לפעמים. קשה לחבב אותו. יש לו מין דעות משונות. התחילי לדבר אתו ותראי."

"אליה" שיסעה את שיחתם קריאה שבאה מפי נערה שמנמנה ועליוה, דליה שמה. "מה הענינים שם? שיחות פרטיות תנהלי מחר, את המארכת או לא?" שכנה העומד לידה לחש משהו באזנה והיא צחקה בקול. היו לה שיניים בולטות, שהיתה חושפת אותן ושיחיה לפניה הבעה סוסית במקצת כל אימת שצחקה, אבל היא לא חששה לכך ונהגה בחופשיות.

★ ★ ★

בינתיים התנהדה המסיבה בקצב ער ביותר. מפעם לפעם נשמע היה צלצל נוסף בדלת, וזוג חדש הופיע; עד שלבסוף היה החדר הגדול וההומה דחוס באנשים, שהתגודדו קבוצות קבוצות, יחידים וזוגות שרעשו ושתו. לאט-לאט, כשכולם תורמים במכוון ליצירת האווירה של קאבארט זול, נתחממו הרוחות, ועם לגימות היין הרבות, והורקת בקבוקי הקוניאק, הלכו הנאספים ונהיו גועזים יותר ויותר.

רובן של הנערות היו לבושות כאסתר ואליה. חלקן אף חבשו ברטים, והנה כבר הופיעה הראשונה הנועות שפתחה את פתח חולצתה והניחה לחזייתיה השופעת להתגלות בצבעה

אל תתיאש — עשן, כנסת 6

הודעה!

לתלמידי בתי הספר המסחריים והתיכוניים שהשתתפו השנה בסיורי לימוד

בבנק דיסקונט לישראל בע"מ

מוזכרים בזה למשתתפי הפיורים כי המועד האחרון להגשת החיבורים על הנושא:

חשיבות החסכון לפרם ולכלל והאמצעים לקדומו בארצנו.

חל ביום 15.8.57. שלחו נא איפוא את חבורכם לפי הכתובת:

בנק דיסקונט לישראל בע"מ, התחרות "חסכון" רחוב יהודה הלוי 27/29 תל-אביב.

החבורים המוצלחים ביותר יזכו בפרסים כדלקמן:

פרס ראשון: סך — 100 ל"י באגרת מלוה בסחון
פרס שני: סך — 50 ל"י באגרת מלוה בסחון
פרס שלישי: סך — 25 ל"י באגרת מלוה בסחון
5 פרסי עזר של 10 ל"י כל אחד במזומנים.

סיורים בשמי מרכז הארץ לנוער ולבוגרים

פרסים וכרטיסי מטה בסמרי. ארקיע ת"א אחריהעם 70 מל 6562/3

החופש הגיע עוס בארקיע

מיום ששי, 2.8.57 שעה 14.00 מספרי הטלפון: 61562/3

G-11
HEXACHLOROPHENE

202 / 101 אררה

Shofman's
DEODORANT

מונע ריח זיעה מחסל חידקים מהעור תוצרת "עדיף" בע"מ

הודעה

כל המבקשים להשתתף ולעזור לחברינו בתש-לום הפיצויים למר עמוס בן-גוריון (5300) ל"י פיצויים על פגיעה בשמו, 2000 ל"י הוצ-אות משפט, בתוספת רבית של 9% יוכלו לשלוח את תרומותיהם בחתימת שמם או בע-לום שם, בתוספת ה-ציון, קרן פיצויים. תודתנו והערכתנו נתו-נות מראש.

שורת המתנדבים

ירושלים, ת.ד. 373 תל-אביב, ת.ד. 3033